

Alps fins que un esfondrament de roca el va fer desaparèixer l'any 2005.

1955 - Esdevé guia de muntanya, però exercirà l'ofici durant poc temps per la incomoditat que li suposava haver de posar preu al fet d'encordar-se.

1956 - Travessa de l'arc alpí italià amb esquís.

1958 - Es decideix a participar en una nova aventura col·lectiva, dintre d'un grupet dirigit per Riccardo Cassin: el que havia de ser l'exitós intent de primera ascensió del Gasherbrum IV (7925 m - Karakorum); el 6 d'agost n'assoleix el cim per la fins ara no repetida aresta nord-est, encordat amb Carlo Mauri. De la dificultat d'aquest cim en por ser una bona mostra que, malgrat tractar-se d'una de les grans muntanyes del món, només ha estat ascendida mitja dotzena de vegades i per tres vies diferents.

1961 - Primera del Nevado Rondoy Norte (5821 m - Andes Peruans), en companyia d'Andrea Oggioni. Intent al Pilier du Frêne, en el Mont Blanc, que acabà en tragèdia quan quatre dels set alpinistes que hi participaven van morir a causa de la tempesta. Primera de la cara nord del Grand Pilier d'Angle, en el Mont Blanc, en companyia de Cosimo Zappelli; aquesta ascensió, que ell mateix va qualificar com la més difícil de les seves primeres, no va ser repetida fins molts anys després, ja amb equipament modern per a l'escalada en glaç.

1962 - Primera a la Pointe Whymper de les Grandes Jorasses, amb Michel Vaucher.

Fotografia d'en Bonatti al moment de sortir cap a la pared Nord del Cerví, primera ascensió hivernal en solitari el febrer de l'any 1965. Fotografia publicada en el seu llibre "Un modo di essere" 1989 dall'Oglio editore

1965 - Primera hivernal de la cara nord del Cerví, obrint una via nova en solitari.

1965-1979 - Una vegada abandona la muntanya, desenganyat per l'ambient que l'envoltava, es dedica a fer viatges d'exploració a llocs desconeguts d'arreu del món, amb publicació dels seus reportatges a la revista Època.

En els darrers temps, encara incansable, ha anat rebent distincions i llançant propostes:

2009 - Els organitzadors dels "Piolets d'Or" concedeixen, per primera vegada, un premi especial a la carrera d'un alpinista i l'escollit és Walter Bonatti.

2010 - Els alcaldes de Chamonix i Courmayeur li concedeixen la ciutadania del Mont Blanc, en un acte celebrat a la Punta Helbronner. En declaracions a la Gazzetta dello Sport, en ocasió de la celebració del seu 80^è aniversari, va dir: "Per la passió amb que he afrontat la vida em sembla haver-ne viscut el doble, però pel desig de provar noves emocions no me'n noto més de 40, i això, a la meua edat, pot ser perillós ..."

2011 - En el decurs del lliurament dels "Piolets d'or", apadrina la proposta que l'alpinisme passi a ser considerat "patrimoni immaterial de la humanitat" per part de la UNESCO.

El març de 1988 vam poder gaudir de la seva presència a Granollers, amb motiu de la inauguració de la II Mostra de Cinema de Muntanya "Els primers 8000", i el record de les vivències compartides en els poc més de dos dies de convivència no els podem oblidar mai: les xerrades a la Fonda Europa, l'anada a Les Agudes, el dinar a Santa Fe, la trobada a Barcelona amb un seu company d'escola instal·lat a Catalunya, el viatge-llampec al local del Club Muntanyenc de l'Hospitalet, el comiat a l'aeroport, ...

Ara Walter, només ens queda dir-te: moltes gràcies pel que ens has ensenyat!

Joan Miralles

Per a qui vulgui aprofundir en el coneixement del personatge a través dels seus llibres, poden ser recomanables les següents lectures:

Les meves muntanyes. 1962 Editorial Bruguera S.A.

Les grands jours. 1973 Arthaud

Processo al K2. 1985 Massimo Baldini Editori

Un modo di essere. 1989 dall'Oglio editore

Montañas de una vida. 1999 Desnivel (reeditat el 2011)

Muntanyes d'una vida. 2000 Proa (col.lecció Alí Bei)

K2 - Historia de un caso. 2002 Desnivel

K2 - La veritat. 2009 Baldini Castoldi Dalai